

svarsministeren, der møder med dette, faar man et ubehageligt Indtryk af, at der ikke ligger nogen reel Undersøgelse bag dette, men at man har valgt et passende rundt Tal af agitatoriske Grunde. Og saa er der det ejendommelige, at man har indarbejdet dette Forslag, hvis Skæbne mildest talt — vi skal jo bruge beherskede Udtryk her —, mildest talt er uvis, paa Finansloven, medens man har begaaet den henrivende Inkonsekvens ikke at indarbejde den Fornyelse af Luksustoldloven, om hvis Skæbne der dog hersker adskilligt mindre Uvished. Jeg har paa offentlige Møder faaet den Forklaring af en socialdemokratisk Taler, at denne Optagelse paa eet Forslag var sket for at gøre det klart, at Uddelingen, om jeg saa maa sige, er afhængig af Besparelserne. Men det forekommer mig, at dette maatte kunne være naaet paa en med dansk Lovgivningspraksis mere overensstemmende Maade uden større Vanskelighed. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i, at den Fordelingsregel, som man ønsker at bruge, Fordelingsregelen fra Loven af 1903, er uheldig. Det ærede Medlem sagde derom, at den kunde opfordre til Ødselhed, men jeg kan heroverfor ikke undlade at gøre opmærksom paa, at denne Regel er Venstres Værk; det er en Regel, som er blevet til i 1903, under det første Venstreministerium. Men det er jo et ganske talende Eksempel paa, at Venstre paa et og andet Punkt ikke er helt tilfreds med sin Fortids Gerninger paa de finansielle og økonomiske Omraader.

Jeg hørte med Glæde det ærede Medlem betegne den høje Ministers Forslag som en Sabotering af Ordningen af 1922 og udtale, at Venstre ikke vilde gaa med dertil. Om Gennemgangen af de militære Budgetter sagde det ærede Medlem, at der i 1922 havde fundet en betydelig Nedgang Sted. Dette er jo rigtigt, og det er ogsaa uimodsigeligt, at denne Nedgang fandt Sted bl. a. under Henvisning til, at Statens økonomiske Forhold var vanskelige. Ordningen af 1909 vilde, fuldt udført, have kostet — beregnet paa Grundlag af de samme Priser, som Venstre lagde til Grund for sit Forslag — 42 Mill. Kr., og Regnskabet for 1923—24 udviser for Hærens Vedkommende 33 Mill. Kr., hvorved jo vel maa bemærkes, at de Besparelser, som Ordningen af 1922 medførte, aldeles ikke fuldt ud havde gjort sig gældende paa det Regnskab, som aflagdes Aaret efter, at Ordningen var vedtaget. Desuagtet mente det ærede Medlem, at disse Budgetter maatte være ganske lige stillede med andre Budgetter. Jeg finder

det dog ganske rimeligt, at man ved den Gennemgang af dem, som heller ikke jeg eller mit Parti kan have noget imod, tager Hensyn til den forlods Nedskæring, der har fundet Sted. Det ærede Medlem henviste til, at Forslagene var vedtaget i 1922, da Kronen havde en adskilligt lavere Værdi, og dette er jo rigtigt, men der kan dog maaske være Grund til at fremhæve, at Kronen i 1922, da disse Forslag blev udarbejdet og vedtaget, stod i en Kurs af 80 eller deromkring, maaske en lille Smule lavere, og hvis der, hvad jeg formoder, har fundet Nedskæring Sted af disse Budgetter med 2 Gange 10 pCt., saa vil man se, at man derved i Virkeligheden allerede er naaet ned omtrent paa et Niveau svarende til det, paa Grundlag af hvilket Forslagene blev udarbejdet. Intet Menneske kan naturligvis have noget imod, at man gennemgaar disse Budgetter, og gennemgaar dem meget nøje, for at se, om der skulde kunne findes Punkter, hvor man kunde spare noget; det vil man heller ikke fra vor Side modsætte sig, men, som sagt, det maa ske under Hensyn til de allerede skete Nedskæringer, og idet man fastholder dette, at denne Ordning — om hvilken den højtærede Minister sagde i Landstinget, at han jo var forpligtet til at bruge den, hvis Forholdene udviklede sig saaledes — ikke paa nogen Maade ud sættes for alvorlig Forringelse.

Fremsettelsen af Forslaget er jo i øvrigt et talende Vidnesbyrd om, at man aldeles ikke regner med at faa Afrustningsforslaget igennem i Landstinget i Aar. Man siger her ved Fremsettelsen af dette Forslag til den danske Offentlighed saa tydeligt, som det kan siges: Vi har ganske vist fremsat Afrustningsforslaget i Landstinget, men vi tror slet ikke paa, at det kommer igennem; nej, vi erkender, at det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ret, naar han har sagt, at dette Forslag skal gemmes til den sidste ordinære Samling i Valgperioden, thi kun gemt saaledes formaar dette Forslag at løse sin indrepolitiske Opgave: at være egnet til at bruges til, jeg havde nær sagt, det eneste, hvorom de to Regeringspartier er enige: en storpolitisk Kamp mod Landstinget.

Hvad de øvrige Nedskæringsforslag angaar, bestaar de vel gennemgaaende af den sædvanlige 10 pCt.s Nedsættelse, der imidlertid paa enkelte karakteristiske Punkter er ført noget videre. Herom har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard allerede gjort nogle Bemærkninger, som jeg i det væsentlige kan slutte mig til. Disse yderligere Nedskæringer afspejler paa klar